

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS

26. aprill 2006,

seoses ettepanekuga direktiivi kohta, mis käsitleb siseturu makseteenuseid

(EKP/2006/21)

(2006/C 109/05)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

19. jaanuaril 2006 sai Euroopa Keskpank (EKP) Euroopa Liidu Nõukogult taotluse esitada arvamus seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, mis käsitleb siseturu makseteenuseid ja direktiivide 97/7/EÜ, 2000/12/EÜ ja 2002/65/EÜ muutmist (KOM(2005) 603 lõplik; edaspidi "ettepanek direktiivi kohta").

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb eelkõige Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 105 lõike 4 esimesel taandel koosmõjus artikli 105 lõike 2 neljanda taandega, kuna ettepanud direktiiv on seotud Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) põhiülesandega, s.o maksesüsteemide sujuvale toimimisele kaasa aitamisega⁽¹⁾. Samuti põhineb EKP pädevus asutamislepingu artikli 105 lõikel 5, mille kohaselt EKPS aitab kaasa krediidiasutuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalve ning rahandussüsteemi stabiilsusega seotud pädevate asutuste poliitika tõrgeteta teostamisele. Euroopa Keskpanga nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

Üldised märkused

1.1 Direktiivi kohta tehtud ettepanekut tuleb toetada, kuna see kehtestab EL makseteenuste tervikliku õigusraamistiku. Praegu muudavad erinevused riikide maksealastes õigusaktides ühtse euromakseala (*Single Euro Payment Area* — SEPA) rakendamise keerukaks. Seetõttu aitab riikide maksetega seotud õigusnõuete ühtlustamine SEPA rakendamist pangasektori poolt. Lisaks peaks "maksevahendaja" mõiste kasutuselevõtt ühtlustama makseteenuseturule juurdepääsu reegleid. Ühtlustatud õigusaktidest tulenevate eeliste täielikuks ärakasutamiseks tuleks siiski pöörata tähelepanu ettepanud direktiivi ja e-raha direktiivi⁽²⁾ kohaldamisalade kooskõlastamisele, arvestades eelkõige vajadust eristada maksekontodel põhinevaid makseteenuseid ja kesksel arvestusel põhinevaid e-raha makseteenuseid. Ettepanud direktiivi edasilükkumine seaks ohtu SEPA-le vastavate siseriiklike süsteemide käivitamise 1. jaanuaril 2008 ja täieliku ülemineku aastaks 2010. Selles suhtes on ettepanud direktiivi III ja IV jaotis kriitiliselt tähtsad, kuna nendega kehtestatakse ühtlustatud eeskirjad teabenõuetele, maksetehingute autoriseerimisele, teostamisele ja vastutusele. Ettepanud direktiivi nendes jagudes käsitletavat poliitilised ja õigus küsimused peaks olema lihtsalt lahendatavad. Kui läbirääkimisi pikendatakse, võiks kaaluda võimalust eemaldada teatavad ettepanud direktiivi osad ja pidada esmatahtsaks SEPA edukaks rakendamiseks vajalike osade vastuvõtmist.

⁽¹⁾ Lisaks põhineb EKP arvamuse andmise pädevus Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artiklil 22, mille kohaselt on Euroopa Keskpanga ja riikide keskpankade üheks ülesandeks tagada tõhus ja usaldusväärne arveldus- ja maksesüsteem ühenduse piires ja teiste riikidega.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiv 2000/46/EÜ elektronrahaasutuste asutamise ja tegevuse kohta ning usaldatavusnormatiivide täitmise üle peetava järelevalve kohta (EÜT L 275, 27.10.2000, lk 39).

- 1.2 Ettepannud direktiivi teatavatest aspektidest tõusetub siiski mitmeid küsimusi, mida käsitletakse üksikasjalikumalt allpool.

Konkreetsed märkused

2 Maksevahendajate tegevus

- 2.1 Uue mõiste "maksevahendajad" kasutuselevõtt toob lähemale ühtlustamise praegustes erinevate siseriiklike õigussüsteemide lähenemisviisides, millega reguleeritakse nende makseteenuseid osutavate üksuste tegevust, kes ei ole krediitiasutused, e-raha asutused ega postipangad. Ettepannud direktiiv ei ole siiski selge nendele maksevahendajatele lubatud tegevuste osas. Ettepannud direktiivi kohaselt võivad maksevahendajad võtta avalikkuselt vastu raha makseteenuste osutamiseks. Samas ei tohiks see raha olla ei hoiused ega muud tagasimakstavad vahendid konsolideeritud pangandusdirektiivi⁽³⁾ artikli 3 tähenduses ega ka e-raha, mis on määratletud e-raha direktiivi artikli 1 lõike 3 punktis a (vt ettepannud direktiivi artikli 10 lõige 1).

- 2.2 Selles suhtes ei selgu ettepannud direktiivi sõnastusest, kas maksevahendajate rahahoiul võivad olla hoiuste või e-rahaga sarnased majanduslikud ja õiguslikud tunnused. Asjaolu, et maksevahendajad võivad pidada maksekontosid viitab sellele, et maksevahendajad võivad hoida raha oma valduses kauem, kui on vaja maksetehingu teostamiseks. Sellele tuleks tähelepanu pöörata, sest ettepannud direktiivi artikli 65 lõikes 4 viidatakse "hoiustele", selgitamata, kus ja mis eesmärgil neid hoiuseid hoitakse. Samas on ettepannud direktiivi 8. ja 9. põhjenduses märgitud, et maksevahendajad ei tohi vastu võtta hoiuseid. Osutatud aspekte on üksikasjalikumalt käsitletud allpool.

- 2.3 Samuti tuleb märkida, et ettepannud direktiivi lisa punkti 4 kohaselt võivad maksevahendajad teostada maksetehinguid, kui tegemist on krediidiiliiniga, ilma et laenuandmisele oleks seatud mis tahes koguseid või tähtajalist piirangut.

3 Hoiused või muud tagasimakstavad vahendid

- 3.1 Hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite hoidmisega seoses tuleks arvestada, et konsolideeritud pangandusdirektiivi artikkel 3 keelab teistel ettevõtjatel peale krediitiasutuste tegeleda avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamise. Kuigi konsolideeritud pangandusdirektiivis ei ole "hoiuste kaasamine" määratletud, on "hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite" mõistet üldjoontes tõlgendanud Euroopa Ühenduste Kohus, kes on märkinud, et "termin" muud tagasimakstavad vahendid "[...] ei viita mitte üksnes nendele finantsinstrumentidele, mis on olemuselt tagasimakstavad, vaid ka nendele, millel küll sellist olemust pole, kuid mille suhtes on sõlmitud tagasimakset käsitlev leping".⁽⁴⁾ Ei ole oluline, kas sellist raha võetakse vastu hoiuste või muul kujul, näiteks võlakirjade ja nendega võrreldavate väärtpaberite jätkuva emiteerimise teel, nagu osutab konsolideeritud pangandusdirektiivi eelkäija.⁽⁵⁾ Seega "võib igasugune raha vastuvõtmine kujutada endast hoiuste kaasamisega tegelemist (laiemas tähenduses), kui sellega kaasneb vastuvõetud raha tagasimaksmine. Selles suhtes ei ole oluline, kas tagasimaksmise nõue on olemas juba hoiuse vastuvõtmise ajal (ja on

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/12/EÜ krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1). Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/29/EÜ (ELT L 70, 9.3.2006, lk 50).

⁽⁴⁾ Vt 11. veebruari 1999. aasta otsus kohtuasjas 366/97: Massimo Romanelli, EKL 1999, lk 855, punkt 17.

⁽⁵⁾ 5. põhjendus nõukogu 12. detsembri 1977. aasta direktiivis 77/780/EMÜ krediitiasutuste asutamise ja tegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 322, 17.12.1977, lk 30). Direktiiv tühistatud direktiiviga 2000/12/EÜ.

selle tehingu oluline tingimus) või tekib selline kohustus kõigest lepingulise õiguse tekkimise tulemusel”.⁽⁶⁾ Hoiuste kaasamise korrektsel määratlemisel “tuleb juhendada kaitstavate säästude ulatuse küsimusest ning “krediiditegevuse” tunnuste tõlgendamisest, arvestades selliseid riske, mida peetakse oluliseks hoiuste tagasimaksmise kaitse suhtes. Tulemus kaldub nii hoiuste kaasamise kui ka krediidi laia tõlgenduse suunas”.⁽⁷⁾

- 3.2 Eespool märgitud arvestades ilmneks, et maksevahendajad võtavad oma klientidelt tegelikult vastu hoiuseid. Kui see on nii, siis üldiselt kuulub maksevahendaja maksejõuetuse korral igasugune tema valduses olev raha tema pankrotivarasse ning on seega kättesaadav kõikide tema võlausaldajate nõuete rahuldamiseks. Hoiuste või muu tagasimakstava raha kaasamise tegevus on panganduse mõistes keskne, nagu selgub ka konsolideeritud pangandusdirektiivi artikli 1 lõike 1 punktis a esitatud “krediidiasutuse” määratlusest.⁽⁸⁾ Panganduse põhimõiste muutmine eeldab rahanduspoliitika, maksesüsteemide kindluse ja ohutuse, finantsstabiilsuse ja statistika aspektide hoolikat kaalumist — kõik need on küsimused, mille suhtes EKPSil on ulatuslik pädevus. Maksevahendajate tegevus hõlmab vältimatult avalikkuse raha hoidmist, isegi kui seda tehakse ainult piiratud ajaks. Sellepärast tuleb sellise tegevuse suhtes järelevalvenõuete ja kaitsemeetmete kehtestamisel arvesse võtta tarbijakaitse ja finantsstabiilsuse küsimusi.

4 Järelevalvenõuded

- 4.1 Üldiselt lubaks ettepannud direktiiv maksevahendajatel tegutseda leebemate järelevalvenõuete alusel kui need, mida kohaldatakse konsolideeritud pangandusdirektiivi alusel. Lisaks autoriseerimise korrale, mis põhineb mõningatel kvaliteetivõuete nõuetel, peavad maksevahendajad tegutsema kooskõlas õigusraamistikuga, mis: i) põhineks peamiselt mitmetel üldistel avalikustamisnõuetel ja ii) ei hõlmaks kapitalinõudeid mõõdetavate riskide vastu (vt ettepannud direktiivi artikkel 5). Selline järelevalvekorra leebus tekitab küsimusi, mida rõhutab asjaolu, et ettepannud direktiivis nähakse ette täielik ühtlustamine (vt ettepannud direktiivi artikkel 78) erinevalt seadusandlikust käsitlusest teistes ühenduse õigusaktides finantsteenuste tegevuse ja selle alustamise kohta.
- 4.2 EKP on seisukohal, et maksevahendajate reguleerimist ettepannud direktiiviga on võimalik täiustada kolmes põhilises valdkonnas. Esiteks muudab maksevahendajate ja muude teenusepakkujate ebaselge eristamine äärmiselt raskeks riskide ja nendega seotud kaitsemeetmete hindamise. Seda mitte üksnes juhul, kui maksevahendajate valduses on raha, mida on keerukas hoiustest eristada, vaid ka seoses nende võimega anda laenu avalikkuselt vastu võetud raha arvelt (vt ettepannud direktiivi lisa punkt 4). Teiseks ei käsitle ettepannud direktiiv makseteenustega seotud riskide erinevaid liike. Selles suhtes tasub meenutada, et krediidiasutuste poolt osutatavate makseteenuste suhtes kehtestatakse konkreetsed kapitalinõuded, mis tulenevad selliste teenustega kaasnevast tegevusriskist.⁽⁹⁾ Kolmandaks võib ka väita, et ettepannud direktiiviga kehtestatud autoriseerimise kord põhineb kriteeriumidel, mis jätavad riikidele liiga suure tõlgendusvabaduse. Samuti võivad liikmesriigid mõnedest autoriseerimisnõuetest teatavatel asjaoludel loobuda.⁽¹⁰⁾
- 4.3 Neid kaalutlusi arvestades tundub, et ettepannud direktiivis ei ole tasakaalus maksevahendajate tegevuse ulatus ja selle tegevuse suhtes kohaldatav usaldatavusnormatiivide raamistik. Pärast maksevahendajate tegeliku tegevusulatuse väljaselgitamist tuleks kaaluda piisavate kapitalinõuete ja/või muude samalaadsete kaitsemeetmete (nt algkapitalinõuded, tagatised) kehtestamist vastavate riskide hindamise põhjal.

⁽⁶⁾ Vt Alexander Bornemann, *Abridged Opinion on the Concept of the Credit Institution in the Directives of the European Community Relating to Bank Regulation and Supervision*, lk 11. Avaldatud PDF-failina aadressil: <<http://www.money-advice.net/media.php?id=234>>

⁽⁷⁾ *Ibid.*

⁽⁸⁾ Artikli 1 lõike 1 punkt a sätestab, et krediidiasutus on “ettevõtja, kelle tegevuseks on hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite vastuvõtmine avalikkuselt ning oma arvel ja nimel laenu andmine”.

⁽⁹⁾ Vt komisjoni ettepaneku (Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivide kohta, millega sõnastatakse uuesti 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/12/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta ja nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiiv 93/6/EMÜ investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta, KOM(2004) 486 lõplik) X lisa 2. osa.

⁽¹⁰⁾ Vastavate erandite tingimused on esitatud ettepannud direktiivi artiklis 21.

- 4.4 Maksevahendajate suhtes kapitalinõuete puudumine võib anda võimaluse meelevaldseks järelevalveks. Hoolimata sellest, kas krediitiasutused tegelevad maksetega otse või maksevahendajateks kvalifitseerivate tütaretevõtjate kaudu, rakendatakse nende suhtes üldistel alustel nii tegevus- kui ka krediidiriskide järelevalvet. Vastupidiselt sellele ei kehtiks aga eraldi tegutsevate või panganduskontserni mittekuuluvate maksevahendajate suhtes ühtegi kapitalinõuet, ehkki nende tegevusala on sama.
- 4.5 Lisaks sellele valitseb ettepanud direktiivis üldine ebaselgus päritoluliikmesriigi ja asukohaliikmesriigi pädevate asutuste vastutuse osas. Üheks näiteks on ettepanud direktiivi artikli 6 kolmas lõik, millega reguleeritakse maksevahendajate üleeuroopalise tegevuse võimaldamist, selgitamata, millise liikmesriigi milline asutus on pädev ja vastutab selliste maksevahendajate järelevalve eest. Neid küsimusi tasuks hoolikamalt kaaluda.
- 4.6 Ettepanud direktiivi artikli 16 kohaldamisel tuleb kohaselt järgida EKPS ja riikide keskpankade pädevust seoses maksesüsteemide sujuva toimimisega ja teatud liikmesriikide keskpankade järelevalvepädevust.
- 4.7 Ettepanud direktiivi artiklist 16 tulenevaid pädevate asutuste järelevalvevolitusi saaks mitmes suhtes selgemaks muuta. Esiteks saaks täpsemalt piiritleda kohapealse kontrolli ulatust (artikli 16 punkt b). Teiseks saaks ka selgitada "proportsionaalsete karistuste" (artikli 16 punkt d) täpset tähendust. Kolmandaks saaks määratleda tegevusloa peatamise ja tühistamise (artikli 16 punkt e) tingimused, näiteks eraldi sättes. Euroopas tuleb saavutada võrdsed tingimused ja piisavalt tõhus järelevalve asutuste üle, kes kasutavad asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust, ning seetõttu tuleb ettepanud direktiivi artiklit 16 muuta, et kõikidele pädevatele asutustele oleks tagatud kõnealuses artiklis sätestatud pädevus, eelkõige järelevalve ja täitmisele pööramise pädevus.
- 4.8 Ettepanud direktiivi artiklis 19 nähakse ette, et liikmesriigid võimaldavad teabevahetuse oma pädevate asutuste, keskpankade, EKPSi ja EKP vahel. Kuigi seda sätet tuleb põhimõtteliselt toetada, soovitame siiski, et kui pädev asutus ei ole keskpank ning samas on keskpank maksesüsteemi järelevalve teostaja, tuleks seda sätet täiendada muude sätetega, mille kohaselt: i) enne litsentsi andmist, peatamist või tühistamist peab pädev asutus konsulteerima asjaomase keskpangaga; ja ii) pädevad asutused on kohustatud jagama teavet asjaomase keskpangaga. Sellised sätted oleksid kasulikud, arvestades keskpankade üldist vastutust maksete valdkonnas.

5 Pangandus- või e-raha litsents

- 5.1 Kui maksevahendajatel lubatakse hoida oma valduses raha, mis nii majanduslikus kui ka õiguslikus mõttes on hoiused, ehkki ettepanud direktiiv seda nii ei määratle, on riski tase võrdne krediitiasutuste või e-raha asutuste omaga. Seetõttu peab kaitsemeetmete tase olema sama, mida kohaldatakse krediitiasutuste ja/või e-raha asutuste suhtes. Sellest tuleneb, et eelistada tuleks makseteenuste osutamist ainult krediitiasutuste ja e-raha asutuste poolt. See tagaks klientide raha piisava kaitse ja usaldatava finantstegevuse ning on seetõttu lähenemisviis, mida eelistab EKP.
- 5.2 Kui krediitiasutuste ja/või e-raha asutuste suhtes kehtestatud kaitsemeetmete tase kehtestatakse ka maksevahendajate suhtes, oleks vaja ettepanud direktiivi II jaotis täielikult ümber teha.

6 Maksevahendajate tegevuse piiramine

- 6.1 Kui luuakse leebe järelevalvega maksevahendajate kategooria nagu komisjoni ettepanekus, tuleks ettepanud direktiivi muuta ja väljendada selgelt, et maksevahendajatel ei ole lubatud hoida makseteenuse kasutajate raha oma valduses kauem kui selle piiratud aja jooksul, mil need kantakse üle maksjalt makse saajale; samuti ei tohiks lubada neil sellist raha reinvesteerida. Vastasel juhul võiks ettepanud

direktiivi artikli 10 lõike 2 praegune sõnastus viia järeldusele, et kontode avamisega maksevahendajate raamatupidamises saab laekunud raha ka maksevahendaja kasuks reinvesteerida. Selguse võiks anda näiteks maksevahendajate makseteenuste osutamise tegevuste piiramine määratlustega ettepanud direktiivi lisa punktis 7. Maksevahendajatele võiks lubada ka lisa punktis 5 määratletud tegevust, kuid enne tuleb siiski selgitada, et kaartide väljaandmine on seotud nõudega, et kaardivaldaja konto peab olema krediidasutuses. Peale selle ei tohiks lubada maksevahendajatel anda laenu ettepanud direktiivi lisa punkti 4 alusel.

- 6.2 Et vältida lahknevaid tõlgendusi, võib lisaks olla kasulik näidata, millist liiki asutused võivad milliseid teenuseid osutada, rühmitades ettepanud direktiivi lisa kõik punktid ümber järgmiselt: i) punktid 1-7: krediidasutused; ii) punktid 1-3 ja 5-7: e-raha asutused; ja iii) punkt 7: maksevahendajad. Lisaks sellele, nagu eespool mainitud, võiks kaaluda ka lisa punktis 5 määratletud tegevuse osutamise lubamist maksevahendajate poolt. ⁽¹¹⁾ Sama tuleks kohaldada ka lisa punktis 4 määratletud tegevuse suhtes, kui on tagatud, et makseteenuse kasutajatel makseteenuse osutamiseks laekunud raha ei saa kasutada teistele makseteenuse kasutajatele laenuandmiseks.
- 6.3 Makseteenuste kasutajate raha kaitseks võiks kaaluda teisigi miinimumkaitsemeetmeid. Näiteks seoses teatavate konkreetsete futuuriarvelduskokkulepetega tõlgendatakse klientide poolt futuuriarveldusmaakerite käsutusse antud raha teatavate liikmesriikide (nt Saksamaa ja Ühendkuningriigi) ja Ameerika Ühendriikide seaduste alusel kui kliendi vara, mitte kui rahalist hoiust. Sama kord on sageli ette nähtud eriaktidega või leidnud kinnitust kohtulahendites. Tungimata sellise raha omandiõiguslikku olemusse, mis võiks osutada keerukaks mõningate liikmesriikide õigusaktide alusel, oleks üks võimalus edasi arendada ettepanud direktiivi artikli 10 lõikes 2 sisalduvad kaitsemeetmeid, millega kohustatakse maksevahendajaid pidama makseteenuste kasutajate raha kohta eraldi arvestust. Selleks saab muuta ettepanud direktiivi ja tagada selgesõnalisemate kohustuste kehtestamine maksevahendajate suhtes järgmiselt: i) märkida ära konkreetsete tehingute tarvis vastu võetud raha; ii) eristada maksetehingu tarvis vastu võetud raha muust rahast, mis on vastu võetud muuks tegevuseks kui maksetehingud, ning kajastada see eraldi maksevahendaja raamatupidamises; iii) hoida makseteenuste kasutajate raha kontrol, mis neid selgelt kajastab; iv) mitte segada makseteenuse kasutaja raha makseteenuse pakkujaga, ühegi teise makseteenuse kasutaja ega muu isiku rahaga; v) isoleerida makseteenuste kasutajate raha mis tahes kolmandate isikute nõuetest maksevahendaja vastu; vi) maksevahendaja maksejõuetuse korral tuleb tagastada makseteenuste kasutajate raha viivitamata ja eelisjärjekorras kõikide muude nõuete ees; ning vii) kui maksejõuetul maksevahendajal pole piisavalt raha ülekanneteks makseteenuste kasutajatele, tuleb jaotada allesjäänud raha proportsionaalselt makseteenuste kasutajate vahel, võttes aluseks nende vastavate nõuete põhisumma.
- 6.4 Lisaks sellele on vaja üksikasjalikumalt selgitada ettepanud direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti b viidet lisateenustele nagu "maksetehingute teostamise tagamine", et oleks selge, et neid teenuseid osutatakse ainult tehingute osalevale makseteenuse kasutajale.
- 6.5 Lõpuks on ettepanud direktiivi artikli 10 lõikes 3 märgitud, et maksevahendajate tegevus ei ole piiratud makseteenuste pakkumisega, võttes arvesse kohaldatavaid riigi ja ühenduse õigusakte. See viitab, et maksevahendajate tegevus võib minna kaugemale ettepanud direktiivi lisa loetlusest, mis omakorda tekitab kaks probleemi: esiteks, ettepanud direktiivis ei ole loetletud kõiki lubatud tegevusliike. Neid tegevusi võib tarbijakaitse ja finantsstabiilsuse seisukohast täielikult hinnata üksnes siis, kui kõik võimalikud tegevused on teada. Teiseks, kui sellised tegevused põhinevad siseriiklikul õigusel, ei saavutata ettepanud direktiivi eesmärki, nimelt täieliku ühtlustamise tagamist. Nendel põhjustel tuleks ettepanud direktiivist välja jätta artikli 10 lõige 3.

7 SEPA loomine

- 7.1 Praegu töötatakse pangasektoris intensiivselt välja SEPA nõuetele vastavaid teenuseid. Pangasektor on võtnud eesmärgiks pakkuda juba 1. jaanuaril 2008 kodanikele, asutustele ja ettevõtjatele üleeuroopalisi makseinstrumente nii siseriiklike kui ka piiriüleste maksete tarvis. Praeguses ühenduse õigusraamistikus võib SEPA käivitamine siiski osutada keerukaks, arvestades erinevusi riikides kohaldatavates õigusaktides. Maksete õigusraamistiku ühtlustamine on seetõttu oluline meede, mis aitab pangasektorit SEPA

⁽¹¹⁾ Tuleb märkida, et ümberrühmitamisel ei võeta arvesse postipankade tegevust, sest nende litsentsimist ja seega ka nendele lubatud tegevuse liike reguleerivad liikmesriikide õigusaktid.

ellu viimisel. Ettepannud direktiivi SEPAga seotud osad (peamiselt III ja IV jaotis) on vähem vastuulised kui II jaotis. Kui ettepannud direktiivi vastuvõtmine viibib eespool kirjeldatud ebamäärasuste tõttu, võib viibida ka SEPA rakendamine. Viivituse ärahoidmiseks tuleks välja jätta ettepannud direktiivi II jaotis. Samas peab selline väljajätmine aset leidma tingimusel, et maksevahendajate suhtes kohaldatakse nõuetekohaselt muid ühenduse õigusakte. Selles suhtes saaks maksevahendajate funktsiooni kaaluda e-raha direktiivi korralise ülevaatamise kontekstis, et saavutada järjepidev ja järelevalvet tagav raamistik eri liiki maksevahendajate tegevuseks.

- 7.2 Samuti oleks võimalik, et EKP nõukogu võtab asutamislepingu artikli 105 lõike 2 ja põhikirja artikli 22 alusel vastu EKP määruse, mis reguleeriks ettepannud direktiivi konkreetseid SEPAga seotud sätteid, mis jäävad EKPSi pädevusse, mõõndes siiski, et sel alusel ei saa vastu võtta kõiki SEPAt hõlbustavaid sätteid.
- 7.3 Üks konkreetne SEPAga seotud probleem puudutab "D+1" maksimumteostusaega, mis nähakse ette ettepannud direktiivi artikli 60 lõikes 1 ja artikli 61 lõikes 1. Eeldatakse, et enamik makseteenuste pakkujatest vastab sellele tingimusele 1. jaanuariks 2010. Siiski tuleb arvestada, et sektoriga ei konsulteeritud "D+1" nõude tagajärgede osas ning et on pangaringkondi, kelle jaoks on see tähtaeg seotud raskustega.

8 Keskpankade erandid

Ettepannud direktiivi artikli 1 viimane taane sätestab, et rahandusasutustena tegutsevaid keskpankasid ja makseteenuseid osutavaid riigiasutusi ei loeta makseteenuste pakkujateks. Selle sätte tähenduse ebamäärasust aitaks vähendada selgitus, et ettepannud direktiivi nõuetest on vabastatud igasugune keskpankade tegevus, selle asemel, et kehtestada ebaselge tingimus, mille kohaselt kehtib erand üksnes makseteenuste osutamise suhtes rahandus- või riigiorganitena tegutsevate keskpankade poolt. Mis tahes selline erand ei piira EKP 4. augusti 2005 poliitilist avaldust krediitiasutustele eurodes jaemakseteenuste osutamise kohta keskpankade poolt⁽¹²⁾, mille kohaselt peavad krediitiasutustele jaemakseteenuseid osutavad keskpangad arvestama asjaomase turu nõudeid ja konkurentsikeskkonda, sealhulgas kulude hüvitamist, et vältida konkurentsimoonutusi või turualgatuste allasurumist. Praeguses redaktsioonis võib kõnealune säte kaasa tuua erineva rakendamise liikmesriikides ja seega põhjustada tarbetut segadust nii keskpankadele kui ka finantsturgudel osalejatele.

9 Maksesüsteemide käitamine ja juurdepääs

- 9.1 Ettepannud direktiivis tuleks selgelt väljendada, et maksesüsteemide käitajatel on õigus eristada maksesüsteemile juurdepääsu võimaldamise tingimustes eri liiki makseteenuse pakkujaid. Seda tuleks teha objektiivselt ja eesmärgiga ohjata makseteenuste pakkujate tegevusega seotud riske. Täiendavalt tuleks ettepannud direktiivi kohaldamisala piirata ja tagada maksevahendajate võrdne juurdepääs maksesüsteemidele. Ettepannud direktiivi artikli 23 lõiget 1 tuleks sellele vastavalt muuta.
- 9.2 Võib aru saada, et ettepannud direktiivi artikli 23 lõike 2 eesmärk on vabastada arvelduse lõplikkuse direktiivi⁽¹³⁾ alusel määratud süsteemid juurdepääsutingimustest, mis on esitatud ettepannud direktiivi artikli 23 lõikes 1. Siiski ei ole sõnastus selles suhtes piisavalt selge ja soovitame selgesõnalist erandit.

⁽¹²⁾ Avaldatud EKP kodulehel www.ecb.int.

⁽¹³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärt-paberiarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

- 9.3 Lisaks sellele tuleks ettepannud direktiivis selgelt väljendada, et makse- või väärtpaberiarveldusteenuseid käsitlevat sätet kohaldatakse kooskõlas järelevalvestandarditega, mille on kehtestanud eurosüsteem vastavalt asutamislepingu artikli 105 lõikele 2. Selleks võib näiteks vastavalt muuta ettepannud direktiivi 12. põhjendust ning artikli 23 lõiget 2. Selles suhtes ja seoses oma ülesandega edendada euroala maksesüsteemide tõrgeteta toimimist kaalub eurosüsteem, kas maksevahendajate osalemine maksesüsteemides on piisavalt turvaline ja ei too kaasa tarbetuid rahandussüsteemi stabiilsuse riske.
- 9.4 Lõpuks antakse ettepannud direktiivi artikli 10 lõike 1 punktiga c maksevahendajatele selgesõnaliselt õigus maksesüsteemide käitamiseks. Et ühenduse õiguses on praegu määratlemata "maksüsteemi käitaja" mõiste ja samuti on reguleerimata selliste käitajate õiguslik olemus, ei ole vaja seada sisse maksevahendajate (ega ka ettepannud direktiiviga reguleeritavate muud liiki makseteenuste pakkujate) maksesüsteemide käitamise õigust. Samamoodi tuleks välja jätta ettepannud direktiivi artikli 23 pealkirjas ja esimeses lõikes sisalduvad viited maksesüsteemide käitamisele.

10 Maksete komitee

Ettepannud direktiivi artikli 76 kohaselt võib komisjon muuta lisas esitatud makseteenuste loetelu, milles teda artikli 77 kohaselt aitab maksete komitee, mis koosneb liikmesriikide esindajatest ja mille eesistujaks on komisjoni esindaja. Arvestades kõnealuse loetelu tähtsust ning mõju, mida selle muutmine võiks avaldada maksete turule, peaks maksete komitee pädevus olema ühemõtteline ning vältida tuleks igasuguseid vastuolusid eurosüsteemi pädevusega, mis on kehtestatud asutamislepingu ja põhikirjaga. Arvestades EKP konkreetselt pädevust selles valdkonnas, peaks EKP olema maksete komitees esindatud vaatlejana.

11 Ettepannud direktiivi kohaldamisala erandid

- 11.1 Ettepannud direktiivi artiklites 2 ja 3 sätestatud kohaldamisala võib tekitada erinevaid tõlgendusi. Artikli 2 kohaselt kohaldatakse ettepannud direktiivi äritegevuste ammendavale loetelule, mis on määratletud kui makseteenused ja loetletud ettepannud direktiivi lisas. Artikli 3 kohaselt sisaldab see ühtlasi ka ammendava loetelu ettepannud direktiivi kohaldamise erandite kohta, ehkki seda aspekti tuleks selgitada. Et selgitada ettepannud direktiivi artiklite 2 ja 3 omavahelist seost, soovib EKP asendada artikli 3 praeguse pealkirja mõistega "erandid".
- 11.2 Lisaks sellele on küsitavad mõned artikliga 3 reguleeritavad aspektid. Esiteks, ettepannud direktiiv ei ole tehnoloogiliselt neutraalne, kuna kohtleb erinevalt füüsilist ja elektroonset makseviisi. Seetõttu võib see tekitada lubamatu kalde pabermakseteenuste kasuks. Sõltuvalt kehtivatest siseriiklikest õigusaktidest võivad praegu pabermakseteenuseid pakuvad makseteenuste pakkujad pidada liiga kulukaks oma toodete tõhusamaks muutmist elektroonsete versioonide abil, sest sellega kohaldataks nende suhtes ettepannud direktiivi; see võiks edasi lükata üldiselt soovivat elektroonsete makseteenuste sisseadmist.
- 11.3 Teiseks, erandeid direktiivi kohaldamisest teatavate makseteenuste osas, mida osutavad telekommunikatsiooniteenuste, infotehnoloogiliste süsteemide või võrkude pakkujad, nagu on kirjeldatud ettepannud direktiivi artikli 3 punktis j, võib tõlgendada mitmeti. Kõnealune säte ei ole tehnoloogiliselt neutraalne ja seda võidakse tõlgendada kas liiga kitsalt või liiga laialt (s.t välja võidakse jätta maksed *on-line* kauplemiskeskondades nagu eBay, ehkki need ei erine oluliselt sellistest teenustest, mis jääksid ettepannud direktiivi reguleerimisalasse). Tulemuseks võib olla ettepannud direktiivi ebahütlane rakendamine. Lisaks sellele ei ole lõpuni selge kõnealuse erandi ja ettepannud direktiivi lisa punktide 8 ja 9 omavaheline suhe. Seetõttu soovib EKP täielikult välja jätta ettepannud direktiivi artikli 3 punkti j ning lisa punktid 8 ja 9.
- 11.4 Kuivõrd ettepannud direktiivi artikli 3 punktis f on viidatud paberil võlakirjadele, tuleks samuti üldiselt viidata vekslitele, sealhulgas nendele, mis on hõlmatud 1930. aasta Genfi konventsiooniga, ⁽¹⁴⁾ kui ka nendele, mis seda ei ole.

⁽¹⁴⁾ Vekslite ja võlakirjade ühtse õiguse konventsioon (Genf, 7. juuni 1930).

12 Mõisted

- 12.1 Mõistete esitamisel on ette pandud direktiivis järgitud kahte eri lähenemisviisi. Mõnel juhul on mõisted esitatud artiklis 4 erisätete abil, muudel juhtudel esinevad mõisted ette pandud direktiivi eri osades (nt artiklis 1 (“krediitiasutused”, “e-raha asutused”, “postipangad” ja “maksevahendajad”), artiklis 2 (“makseteenused” ja “maksetehing”), artiklis 29 (“raamlepingud”) ja artiklis 51 (“mikroettevõtted”)). Soovitame hõlmata kõik mõisted ette pandud direktiivis ühte mõistete artiklisse, mis võiks olla esimene artikkel. See lähenemisviis sarnaneb konsolideeritud pangandusdirektiivis kasutatuga.
- 12.2 Samas esineb järjepidevuse probleem nende määratluste ja mõistete osas, mida on kasutatud kehtivas ühenduse õiguses, nt arvelduste lõplikkuse direktiivis. Näiteks, ette pandud direktiivi artikli 4 lõikes 3 sisalduva mõiste “maksesüsteem” tuleks viia vastavusse arvelduste lõplikkuse direktiivis kasutatud “süsteemi” mõistega, arvestades arvelduste lõplikkuse direktiivi alusel määratud süsteemide ja muude maksesüsteemide võimalikku koostoimet. Järjepidevust saaks suurendada, esitades ette pandud direktiivis “maksja” ja “saaja” mõisted, mis on ette pandud määruse, mis käsitleb rahaülekannetele lisatavat teavet maksja kohta, artiklis 3. ⁽¹⁵⁾
- 12.3 Maksevahendaja mõistet tuleks muuta, et välistada füüsiliste isikute maksevahendajana tegutsemise võimalus, kuna sellest võib tuleneda risk, et maksevahendaja ja asjaomase füüsilise isiku raha seguneb.
- 12.4 Ette pandud direktiivi artikli 4 lõikes 7 sisalduv “maksekonto” mõiste ei ole selge. Seda tuleks muuta, sest see on makseteenuste mõiste ja maksevahendajate tegevuse ulatuse tõlgendamise alus. Praeguses redaktsioonis ei ole selge, kas maksekontoteenust võivad osutada igat liiki maksevahendajad. Kui maksevahendajatel lubatakse pakkuda maksekontosid, tuleb selgitada “tavapärase” pangakontode ja maksekontode erinevusi. Täiendavalt tuleb selgelt määratleda selliste kontode tunnused. Selles kontekstis tekivad küsimused, kellel on õigus selliseid kontosid pakkuda, kes võivad neid kontosid vallata ning milline on nende kontode õiguslik olemus ja mõju.
- 12.5 Selgitamist vajab ka küsimus, mida peetakse silmas maksekonto määratluses sisalduva viitega, et sellist kontot “kasutatakse üksnes maksetehinguteks”. Kas sellega välistatakse näiteks intressi teenivad kontod või võimalus hoida vahendeid oma valduses kauem kui on rangelt vaja tehingu teostamiseks? Samuti tuleb tagada, et maksevahendajad ei tohi kontovaldajale välja maksta intresse ega pakkuda muid stiimuleid.
- 12.6 Ette pandud direktiivi artikli 4 lõikes 8 sisalduvat mõiste “raha” määratlust tuleks muuta, muuhulgas asendades sõna “sularaha” viitega pangatähtedele ja müntidele.
- 12.7 Seoses ette pandud direktiivi artikli 4 lõikes 15 sisalduva mõiste “kordumatu tunnus” määratlusega meenutame, et EKP 15. detsembri 2005. aasta arvamuses CON/2005/56 seoses ettepanekuga EÜ määruse kohta, mis käsitleb rahaülekannetele lisatavat teavet maksja kohta, ⁽¹⁶⁾ on tehtud ettepanek konkreetseks sõnastuseks mõiste “kordumatu tunnus” määratlemisel, mis näib nüüd olevat leidnud kajastuse ette pandud direktiivi praeguses redaktsioonis. Soovitame ühtlustada “kordumatu tunnuse” määratluse nii kõnealusel ette pandud määruses kui ka ette pandud direktiivis.
- 12.8 Mõistet “teostamisaeg” on kasutatud ette pandud direktiivi mitmes põhjenduses ning artikli 26 lõike 1 punkti a alapunktis ii ja artikli 31 lõike 1 punkti b alapunktis ii, samuti artiklis 35 ja IV jaotise 2. peatüki 2. jaos, kuid see mõiste on määratlemata. Teostusaeg tuleks määratleda konkreetse ajavahemikuna (mis oleks mõeldav näiteks tööpäevades või töötundides), sest see võimaldaks omakorda määratleda maksimumteostusaja. Lisaks sellele on mitmeid tehinguid, mida teostatakse maksekontot kasutamata (nt rahaülekanded pangandusvälistele klientidele). Teostusaja määratlemine ette pandud direktiivis peaks hõlmama ka sellised juhud.

⁽¹⁵⁾ “Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe kohta” (KOM(2005) 343 lõplik.

⁽¹⁶⁾ ELT C 336, 31.12.2005, lk 109.

- 12.9 Euroopa Liidus ei ole ühtset "tööpäevade" kalendrit ja ehkki kõnealune mõiste leiab ettepanud direktiivi IV jaotise 2. peatüki 2. jaos läbivat kasutust, ei ole seda määratletud. Töötlemise ja tegevuse huvides ning kohustuste ulatuse selguse tagamiseks oleks kasulik lisada ettepanud direktiivi (mõistete artiklisse) vastav määratlus.
- 12.10 Ettepanud direktiivis, näiteks artikli 3 punktis b, artikli 4 lõikes 8 ja lisa punktis 7, on kasutatud mõistet "virtuaalne raha", kuid see on määratlemata. Soovitame määratleda (mõistete artiklis) mõiste "virtuaalne raha", arvestades, et sellist raha võivad hoida ainult keskpangad ja krediidasutused (sealhulgas e-raha asutused).
- 12.11 Samamoodi kasutatakse ettepanud direktiivi artikli 4 lõikes 2 ja artiklis 20 mõistet "filiaal", ilma seda määratlemata. Soovitame lisada "filiaali" määratluse, mis oleks kooskõlas konsolideeritud pangandusdirektiivi artikli 1 lõikes 3 sisalduva määratlusega.
- 12.12 Mõiste "raamleping" tuleks paigutada artiklist 29 mõistete artiklisse. Lisaks tuleks ettepanud direktiivis järjepidevuse huvides kasutada läbivalt mõistet "raamleping" (*framework contract*), asendades teise sõna "raamleping" (*framework agreement*), mida on kasutatud ettepanud direktiivi 18. põhjenduses ning artiklites 32 ja 33.
- 13 *Õiguslikud ja tehnilised lisamärkused*
- 13.1 Vaja on selgitada, kas asukohaliikmesriigid võivad statistika eesmärgil nõuda, et kõik nende territooriumil filiaale omavad maksevahendajad peavad esitama oma tegevuse kohta andmeid asukohaliikmesriigi pädevatele statistikaasutustele, sealhulgas riigi keskpangale ja/või riigi statistikaametile.
- 13.2 Selgesõnaliselt võiks väljendada, et ettepanud direktiivi artiklis 2 sisalduv viide "mis tahes vääringule" on ette nähtud kohaldamiseks ühenduseväliste riikide vääringute suhtes.
- 13.3 Ettepanud direktiivi artikli 1 pealkiri on "Sisu" ja selles tuleks vastavalt piirduda ettepanud direktiivi sisu üldise esitlemisega. Tundub asjakohasem ühitada neli makseteenuse pakkujate liiki ühtsesse "makseteenuse pakkuja" määratlusse, mille võiks esitada mõistete artiklis, eriti arvestades, et mõistete artiklis määratletakse ka "makseteenuse kasutaja" mõiste.
- 13.4 Ettepanud direktiivi artikli 11 lõikes 2, mis käsitleb esindajate, allhankijate või tütarettevõtjate kasutamist, viidatakse "kõikide oma tegevuste" tellimisele allhankijalt. See on probleemne, sest see võimaldaks luua riulifirmasid, mis formaalselt vastavad ettepanud direktiivile, samal ajal kui tegelikku tegevust viib läbi kolmas isik, kelle suhtes selle direktiivi nõuded ei kehti. Seetõttu soovitab EKP muuta artiklit 11 osutatud tagajärgede ärahoidmiseks.
- 13.5 Ettepanud direktiivi artikli 12 lõikes 1 viidatakse "tegevusriskile" seda mõistet määratlemata. Vajaliku täpsuse saaks saavutada, kohaldades ettepanud kapitali adekvaatsuse direktiivi⁽¹⁷⁾ artikli 4 lõikes 22 sisalduvat "tegevusriski" määratlust.
- 13.6 Ettepanud direktiivi artiklites 13 ja 44 sisalduvad arhiveerimise eeskirjad võivad viidata sellele, et maksevahendaja arhiveerimise kohustus ei kesta üle aasta. Need kohustused tuleks selgesõnalisemalt ühtlustada muude ühenduse õigusaktidega, näiteks kolmanda rahapesudirektiivi⁽¹⁸⁾ artikliga 30, milles on sätestatud kohustus säilitada dokumente vähemalt viis aastat.

⁽¹⁷⁾ Täielik viide joonealuses märkuses 9.

⁽¹⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005 direktiiv 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 15).

- 13.7 Ettepannud direktiivi artiklis 41 sisalduv mõiste “nõusolek” ei ole piisavalt täpne. Selles kontekstis on vaja viidet nõusoleku tühistamisele ja vastavat määratlust.
- 13.8 Ettepannud direktiivi artikkel 52, mis käsitleb tagasimakseid, on sõnastusel ebamäärane, näiteks viide tagasimakse saamise õigusele, kui teostatud tehingu summa ei ole selline, “mida üks mõistlik maksja maksjana eeldaks”. See sõnastus jätab palju tõlgendusruumi, mis suurendab ebakindlust maksete valdkonnas, võib põhjustada vaidluste kasvu ning jätta tarbijad kaitseta. Sellepärast tuleks tulevaste vaidlusmenetluste ohu minimeerimiseks kaaluda artikli 52 sõnastuse selgemaks muutmist.
- 13.9 Makse lõplikkus on makse saajale kriitiliselt oluline ja sel põhjusel on ettepannud direktiivi artikli 53 lõikes 1 sisalduv “teatamise” mõiste liiga ebamäärane, sest ajastus erineb märkimisväärselt teabe esitamisel maksja internetipanga või avalikult kasutatava konto väljatrüki kaudu, võrreldes juhtudega, kui maksja saab paberil kontoväljavõtte posti teel. Seetõttu tuleks eelistada kindlat ülekande suhtes määratletud ajahetke. Selleks et anda maksjale lisaäega reageerimiseks, võiks lubatud tähtaega pikendada neljalt kuuele nädalale.
- 13.10 Ettepannud direktiivi artiklites 54 ja 56 sisalduvad mõisted “nõustumus” ja “tühistamine” on küll selged ja abiks, kuid need peaksid olema kooskõlas “süsteemi sisestamise” ja “tühistamise” mõistega arvelduste lõplikkuse direktiivis.
- 13.11 Ettepannud direktiivi artikli 54 lõiget 2 tuleks muuta ja tagada, et ajaline vahe makse saamise ja sellega nõustumuse vahel tarbetult ei pikeneks.
- 13.12 Ettepannud direktiivi artikli 65 lõike 1 kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et makse saajale makseteenuse pakkuja tagab makse saajale raha olemasolu alates raha krediteerimisest makse saaja maksekontole. Tundub olevat ilmne, et kui raha on makse saaja kontole krediteeritud, on see ka olemas. Sellepärast tundub asjakohane selgelt väljendada, et raha tuleb teha makse saajale kättesaadavaks viivitamata pärast seda, kui see on makseteenuse pakkujale laekunud.
- 13.13 Selleks et anda võimalus tõhusat otsetöötlemist võimaldavateks makseskeemideks, tuleks ettepannud direktiivi artikli 66 lõiget 1 muuta, lisades viite rahvusvahelisele kontonumbrile (IBAN) kui kõikidel juhtudel eelistatavale kordumatule tunnusele, mis tagaks ühtlustatud lähenemisviisi kordumatute tunnuste kasutamise osas.

14 Muudatusettepanekud

Lisaks ülaltoodule nõuannetele on muudatusettepanekud käesoleva arvamuse lisas.

Frankfurt Maini ääres, 26. aprill 2006

EKP president
Jean-Claude TRICHET

LISA

Muudatusettepanekud ⁽¹⁾Komisjoni ettepaneku redaktsioon ⁽²⁾EKP muudatusettepanek ⁽³⁾

Muudatus 1
Põhjendus 12

(12) Makseteenuse pakkuja tegevuse seisukohast on oluline, et ta saaks opereerida maksesüsteemides või osaleda nendes süsteemides. Makseteenuse pakkujate erinevate kategooriate võrdse kohtlemise tagamiseks kõikjal ühenduses vastavalt nende usaldatavusel põhinevale tegevusloale on vaja selgitada eeskirju, mis käsitlevad juurdepääsu makseteenuste osutamisele ja osalemist maksesüsteemides. Tuleks sätestada maksevahendajate ja krediitiasutuste mittediskrimineeriv kohtlemine seoses nende opereerimisega maksesüsteemides ja nende juurdepääsuga neile süsteemidele.

(12) Makseteenuse osutamiseks peab pakkuja saama tegutseda ja osaleda maksesüsteemides või selletaolistes süsteemides. Makseteenuse pakkujate erinevate kategooriate võrdse kohtlemise tagamiseks kõikjal ühenduses vastavalt nende usaldatavusel põhinevale tegevusloale on vaja selgitada eeskirju, mis käsitlevad juurdepääsu makseteenuste osutamisele ja osalemist maksesüsteemides. **Asutamislepingu artikli 105 lõike 2 ja Euroopa Keskpangade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja (edaspidi "EKPS põhikirj") artiklite 3.1 ja 22 kohaselt on üks Euroopa Keskpangade Süsteemi (EKPS) kaudu teostatavaid põhiülesandeid kaasa aidata maksesüsteemide tõrgeteta toimimisele. EKP ja liikmesriikide keskpangad võivad anda vahendeid ja EKP võib kehtestada eeskirju efektiivsete ja usaldatavate arveldus- ja maksesüsteemide tagamiseks ühenduse piires ja teiste riikidega. Käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad juurdepääsu makseteenuste osutamisele ja maksesüsteemides osalemist, ei piira EKP ja EKPS pädevust euro kasutusele võtnud liikmesriikides.** Tuleks sätestada maksevahendajate ja krediitiasutuste võrdne kohtlemine seoses nende tegevusega maksesüsteemides ja nende juurdepääsuga neile süsteemidele.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 9.3

Muudatus 2
Artikkel 1, Sisü

Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid eristavad nelja makseteenuse pakkujate kategooriat:

- krediitiasutused direktiivi 2000/12/EÜ tähenduses;
- e-raha asutused direktiivi 2000/46/EÜ tähenduses;
- direktiivi 2000/12/EÜ artikli 2 lõike 3 teises taandes osutatud rahaülekannet võimaldavad postkontorid, kes võivad makseteenuseid osutada riigi või ühenduse õigusaktide alusel;

Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid eristavad nelja makseteenuse pakkujate kategooriat, **mis on määratletud artiklis [4] [Mõistete artikkel].**

Käesolevas direktiivis sätestatakse ka läbipaistvuse tingimused ning vastavad kasutajate ja teenusepakkujate õigused ja kohustused makseteenuste osutamisel tavalise tegevuse või äritegevuse raames.

⁽¹⁾ Lisas esitatud redaktsioonilised ettepanekud põhinevad ettepanekul direktiivil ja käsitlevad üksnes EKP arvamust kajastavaid muudatusi.

⁽²⁾ Kursiivis kiri osutab EKP väljajätmissettepanekule.

⁽³⁾ Rõhutatud kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst.

- d) muud füüsilised või juriidilised isikud, kellele on antud tegevusluba kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 6 makseteenuste osutamiseks kõikjal ühenduses, edaspidi "maksevahendajad".

Käesolevas direktiivis sätestatakse ka läbipaistvusega seotud tingimused ning vastavad kasutajate ja teenusepakkujate õigused ja kohustused seoses makseteenuste osutamisega tavalise tegevuse või äritegevusena.

Rahandusametustena tegutsevad keskpankasid ja makseteenuseid osutavaid riigiasutusi ei loeta makseteenuste pakkujateks.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 13.3

Muudatus 3

Artikli 2 lõige 1, esimene lõik

Käesolevat direktiivi kohaldatakse ainult *lisa loetletud äritegevuste suhtes, mis seisnevad maksetehingute sooritamises füüsilise või juriidilise isiku nimel, edaspidi "makseteenused", kui vähemalt üks makseteenuse pakkujatest asub ühenduses.*

Käesolevat direktiivi kohaldatakse ainult **makseteenuste suhtes.**

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.1

Muudatus 4

Artikkel 1, keskpankade suhtes kohaldatav erand — lisada artikli 2 lõike 1 teises lõigus

Rahandusametustena tegutsevad keskpankasid ja makseteenuseid osutavaid riigiasutusi ei loeta makseteenuste pakkujateks.

Käesolevat direktiivi ei kohaldata keskpankade poolt osutatud makseteenuste suhtes.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 8

Muudatus 5

Artikkel 3, pealkiri

Rakendusala välised tegevused

Erandid

Selgitus — vaata arvamuse punkti 11.1

Muudatus 6

Artikli 3 lõige j

- j) mobiiltelefoni või muu digitaalse või IT-seadme abil sooritatavad maksetehingud, kui on täidetud kõik järgmised tingimused: [välja jätta]

- i) telekommunikatsiooni- või IT-süsteemi või -võrku opereeriv teenuse pakkuja on tihedalt seotud digitaalkauba või pakutava elektroonilise sideteenuse arendamisega;
- ii) kaupa ja teenust ei saa teenuse pakkuja puudumisel tarnida;
- iii) ei ole alternatiivset tasumisviisi.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 11.3

Muudatus 7
Artikli 4 lõige 3

maksesüsteem — maksetehingute ühtsetel standarditel ja reeglitel töötlemiseks, kliiringuks ja/või arveldamiseks mõeldud süsteem;

maksesüsteem — rahaülekannete süsteem ametlike ja standardkokkulepete ning ühtsete reeglite alusel maksetehingute töötlemiseks, realiseerimiseks ja/või arveldamiseks, sealhulgas maksesüsteemideks määratud süsteemid, millest on komisjonile teatatud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiviga 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärt-paberiardeldussüsteemides ^(FN);

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.2

Muudatus 8
Artikli 4 lõige 8

raha — sularaha, elektroonsel kujul edastatav raha ja e-raha, millele on osutatud direktiivis 2000/46/EÜ;

raha — pangatähed ja mündid ning virtuaalne raha;

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.6

Muudatus 9
Mõistete artikkel

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid eristavad nelja makseteenuse pakkujate kategooriat:

[...]

d) muud füüsilised või juriidilised isikud, kellele on antud tegevusluba kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 6 makseteenuste osutamiseks kõikjal ühenduses, edaspidi "maksevahendajad".

Maksevahendaja — mis tahes juriidiline isik, kes ei ole a) krediidiasutus direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõike 1 tähenduses; b) elektronrahaasutus direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punkti a kohaselt; või c) postipank direktiivi 2000/12/EÜ artikli 2 lõike 3 teise taande kohaselt, kes võib osutada makseteenused riigi või ühenduse õigusaktide kohaselt, kellele on kooskõlas artikliga 6 antud luba teostada makseteenuseid terves ühenduses;

Selgitus — vaata arvamuse punkte 12.1 ja 12.3

Muudatus 10
Mõistete artikkel

[täiendus]

makseteenus — lisas osutatud äritegevus, mis seisneb makseteenuse teostamises füüsilise või juriidilise isiku nimel, kusjuures vähemalt üks makseteenuse pakkuja asub ühenduses;

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.1

^(FN) EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

Muudatus 11
Mõistete artikkel

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mille kohaselt liikmesriigid eristavad nelja makseteenuse pakkujate kategooriat:

- a) krediitiasutused direktiivi 2000/12/EÜ tähenduses;
- b) e-raha asutused direktiivi 2000/46/EÜ tähenduses;
- c) direktiivi 2000/12/EÜ artikli 2 lõike 3 teises taandes osutatud rahaülekannet võimaldavad postkontorid, kes võivad makseteenuseid osutada riigi või ühenduse õigusaktide alusel;
- d) muud füüsilised või juriidilised isikud, kellele on antud tegevusluba kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 6 makseteenuste osutamiseks kõikjal ühenduses, edaspidi "maksevahendajad".

Makseteenuse pakkuja — a) krediitiasutus direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõike 1 tähenduses; b) elektronrahaasutus direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punkti a kohaselt; c) postipank direktiivi 2000/12/EÜ artikli 2 lõike 3 teise taande kohaselt, kes võib osutada makseteenused riigi või ühenduse õigusaktide kohaselt; või d) maksevahendaja, ilma et see piiraks artikli 21 kohaldamist;

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.1

Muudatus 12
Mõistete artikkel

[täiendus]

maksetehing — maksja või makse saaja poolt algatatud hoiustamine, vahendite väljanõudmine või rahaülekanne, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest makseteenuse kasutajate vahel;

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.1

Muudatus 13
Mõistete artikkel

[täiendus]

teostusaeg — ajavahemik maksekorralduse vastuvõtmisest makseteenuse pakkuja poolt kuni maksekorralduse kohaselt makstava summa jõudmiseni makse saajani;

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.8

Muudatus 14
Mõistete artikkel

[täiendus]

virtuaalne raha — kontode hoiuste jäägid krediitiasutustes või keskpangas või elektronraha direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punkti b määratluses;

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.10

Muudatus 15
Mõistete artikkel

[täiendus]

raamleping — makseteenuste leping, mida iseloomustab asjaolu, et makseteenuse pakkujat kohustatakse tulevaseks üksikute või järjestikuste maksetehingute teostamiseks maksja korraldusel;

Selgitus — vaata arvamuse punkti 12.12

Muudatus 16
Uus artikkel 6, konsulteerimine keskpankadega

[täiendus]

Enne loa andmist või loa andmise taotluse tagasilükkamist, loa peatamist või tühistamist peavad päritoluliikmesriigi pädevad ametiasutused konsulteerima vastava keskpangaga.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 4.8

Muudatus 17
Artikli 10 lõiked 1 ja 2

1. Maksevahendaja võib tegeleda järgmiste tegevustega:
- makseteenuste osutamine;
  - tegevus- ja seotud lisateenuste osutamine, näiteks maksetehingute sooritamise tagamine, valuutavahetusteenused, andmeturve ning andmete säilitamine ja töötlemine;
  - raha ülekandmiseks ja sellega arveldamiseks maksesüsteemidele juurdepääsu omamine ja maksesüsteemide, sealhulgas kõigi süsteemidega seotud vahendite ja menetluste *rakendamine*.

Punkti a kontekstis ei käsitleta makseteenuste kasutajatelt selleks, et maksevahendaja saaks osutada makseteenust, saadud raha hoiuse ega muu tagasimakstava rahana direktiivi 2000/12/EÜ artikli 3 tähenduses ega e-rahana direktiivi 2000/46/EÜ tähenduses.

2. Maksevahendaja ei kasuta konkreetselt seoses makseteenusega vastuvõetud makseteenuse kasutaja raha oma muude äritegevuste kui makseteenuste osutamise toetamiseks. *Maksevahendaja hoiab oma raamatupidamises makseteenuse kasutajatelt maksetehinguks saadud raha eraldi rahast, mis on vastu võetud muudeks tegevusteks kui makseteenuste osutamiseks.*

1. Maksevahendaja võib tegeleda **ainult** järgmiste tegevustega:

- käesolevas lisas sätestatud lubatavate** makseteenuste osutamine
- tegevusega seotud ja muude lisateenuste osutamine, näiteks maksetehingute teostamise tagamine, valuutavahetusteenused, andmeturve ning andmete säilitamine ja töötlemine;
- maksesüsteemide, sealhulgas kõigi süsteemidega seotud vahendite ja menetluste, kasutamine raha ülekanneteks, arveldusteks ja tasaarveldusteks, **ilma et see piiraks artikli 23 kohaldamist.**

2. **Kui maksevahendaja osutab makseteenust lõike 1 punkti a lausel**, ei käsitleta maksevahendajale makseteenuse osutamiseks laekunud makseteenuste kasutajate raha hoiuste ega muude tagasimaksmisele kuuluvate vahenditena direktiivi 2000/12/EÜ artikli 3 tähenduses ega e-rahana **vastavalt määratlusele** direktiivi 2000/46/EÜ **artikli 1 lõike 3 punktis b. Maksevahendajale laekunud vahendid kantakse üle makse saajale või, juhul kui korraldust ei täideta, maksjale või muule isikule, kellel on neile õigus, makse teostamise aja kestel käesoleva direktiivi 2. peatüki 2. jao IV jaotise kohaselt.**

3. Konkreetse makseteenusega seoses laekunud makseteenuse kasutajate raha **tuleb märgistada konkreetseks tehinguks, milleks nad makseteenuse pakkujale anti**, ja maksevahendaja ei või seda kasutada muu äritegevuse toetamiseks peale selle makseteenuse, **mida makseteenuse kasutada taotles.**

4. Liikmesriik peab tagama, et makseteenuse kasutajate suhtes kehtivad kohased kaitsemeetmed:

- a) maksevahendaja peab makseteenuse kasutajalt maksetehinguks saadud vahendid eraldama muudest vahenditest, mis on saadud makseteenusest erineva tegevuse jaoks ja pidama nende kohta eraldi arvestust;
- b) maksevahendaja peab makseteenuse kasutajalt saadud vahendeid hoidma kontrol, mille nimi osutab selgelt makseteenuse kasutajale;
- c) makseteenuse kasutaja vahendid ei või seguneda makseteenuse pakkuja või mis tahes muu isiku vahenditega peale makseteenuse kasutaja enda, kelle nimel neid vahendeid hoitakse;
- d) makseteenuse kasutaja vahendid on kaitstud mis tahes kolmanda isiku nõuete eest maksevahendaja vastu;
- e) kui maksevahendaja suhtes algatatakse saneerimismeetmed või lõpetamismenetlus, tagastab pädev haldus- või kohtuasutus, haldur või likvideerija kõikide makseteenuse kasutajate vahendid vastavatele makseteenuse kasutajatele enne muid nõudeid maksevahendaja vastu;
- f) kui maksevahendaja suhtes on algatatud saneerimismeetmed või lõpetamismenetlus ja makseteenuse kasutajatele kõikide vahendite tagasikandmiseks ei ole piisavalt vahendeid, jaotab pädev haldus- või kohtuasutus, haldur või likvideerija viivitamata makseteenuse kasutajatele nende makseteenuse kasutajate vahendid *pro rata* põhimõttel vastavalt nende nõuetele ja enne muid nõudeid maksevahendaja vastu.

Märkus: soovitav oleks, et eespool toodud sättega kaasneks järgmised mõisted ettepanud direktiivi mõistete artiklis, mis on võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001 direktiivi 2001/24/EÜ (krediitiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta) ^(FN) artiklist 2:

- (1) *haldaja* — haldus- või kohtuasutuse poolt ametisse määratud isik või organ, kes tegeleb saneerimismeetmete haldamisega;
- (2) *haldus- ja kohtuasutused* — liikmesriikide sellised haldus- või kohtuasutused, mis on saneerimismeetmete rakendamise või lõpetamismenetluse jaoks pädevad;

^(FN) EÜT L 125, 5.5.2001, lk 15.

- (3) *saneerimismeetmed* — meetmed, mille eesmärk on säilitada või taastada krediitiasutuse rahaline seisund ja mis võivad mõjutada kolmandate isikute varasemaid õigusi, sealhulgas meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine;
- (4) *likvideerija* — haldus- või kohtuasutuse poolt ametisse määratud isik või organ, kes tegeleb lõpetamismenetluse haldamisega;
- (5) *lõpetamismenetlus* — **kõiki võlausaldajaid puudutav menetlus, mille käivitab ja mida kontrollib liikmesriigi haldus- või kohtuasutus ning mille eesmärk on realiseerida varad nimetatud asutuste järelevalve all ka juhul, kui menetlus lõpetatakse kokkuleppe või muu samalaadse meetmega.**

Selgitus — vaata arvamuse punkte 6.3, 6.4 ja 9.4

Muudatus 18

Artikli 10 lõige 3

3. Tegevusloa saanud maksevahendaja äritegevus ei ole [välja jätta] ainuõiguslik ega ole piiratud üksnes makseteenustega, võttes arvesse kohaldatavaid riigi ja ühenduse õigusakte.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 6.5

Muudatus 19

Artikli 11 lõige 2

- 2) Kui maksevahendaja kavatses osa või kõik oma tegevustest tellida allhankijalt, teatab ta sellest pädevale asutusele.
- 2) Kui maksevahendaja kavatses osa oma äritegevusest tellida allhankijalt, teatab ta sellest **oma päritoluliikmesriigi** pädevale asutusele. **Vastav allhange ei piira käesoleva direktiivi kohaldamist üksusele, kellelt teenuseid ostetakse, kui see üksus on ise makseteenuse pakkuja.**

Selgitus — vaata arvamuse punkti 13.4

Muudatus 20

Artikkel 16

Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste läbiviidavad kontrollimised seoses käesoleva jaotise nõuete jätkuva täitmisega on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses maksevahendajat ohustavate riskidega.

Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste läbiviidavad kontrollimised seoses käesoleva jaotise nõuete jätkuva täitmisega on proportsionaalsed, piisavad ja vastavuses maksevahendajat ohustavate riskidega.

Selleks et kontrollida käesoleva jaotise nõuete täitmist, võivad pädevad asutused võtta üksnes järgmisi meetmeid:

Selleks et kontrollida käesoleva jaotise nõuete täitmist, **peab** pädevatel asutustel olema **pädevus** võtta järgmisi meetmeid:

a) nõuda maksevahendajalt teabe esitamist, mis on vajalik nõuete täitmise kontrollimiseks;

a) nõuda maksevahendajalt teabe esitamist, mis on vajalik nõuete täitmise kontrollimiseks;

b) viia läbi kohapealseid kontrollimisi maksevahendaja juures, allhankeüksuses, maksevahendaja esindaja või tütarettevõtja juures, kelle eest vastutab maksevahendaja;	b) viia läbi kohapealseid kontrollimisi maksevahendaja juures, allhankeüksuses, maksevahendaja esindaja või tütarettevõtja juures, kelle eest vastutab maksevahendaja;
c) anda välja soovitusi ja juhiseid;	c) anda välja soovitusi ja juhiseid;
d) anda hoiatusi ja kehtestada proportsionaalseid karistusi nõuete täitmata jätmise korral;	d) anda hoiatusi ja kehtestada proportsionaalseid karistusi nõuete täitmata jätmise korral;
e) peatada või tühistada tegevusluba, kui artikli 5 tegevusloa andmise tingimused ei ole enam täidetud.	e) peatada või tühistada tegevusluba, kui artikli 5 tegevusloa andmise tingimused ei ole enam täidetud.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 4.7

Muudatus 21

Artikli 19 esimene lõik

Erinevate liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd ning eelkõige vahetavad teavet käesoleva direktiivi nõuetekohase kohaldamise tagamiseks.

Erinevate liikmesriikide pädevad asutused teevad koostööd ning eelkõige vahetavad teavet käesoleva direktiivi nõuetekohase kohaldamise tagamiseks **nii omavahel kui ka EKPS keskpankadega.**

Selgitus — vaata arvamuse punkti 4.8

Muudatus 22

Artikli 19 teise lõike punkt b

b) keskpangad, Euroopa Keskpankade Süsteem ning Euroopa Keskpank kui rahandusasutused ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;	Keskpangad kolmandates riikides ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;

Selgitus — vaata arvamuse punkti 4.8

Muudatus 23

Artikli 23 lõige 1

Operatsiooni- ja maksesüsteemid ning juurdepääs neile

1. Liikmesriigid tagavad, et maksesüsteemidele juurdepääsu ning nende opereerimise eeskirjad on objektiivsed ja proportsionaalsed ning nendega ei takistata juurdepääsu rohkem, kui on vaja konkreetsete riskide ärahoidmiseks ja maksesüsteemi finantsstabiilsuse kaitsmiseks.

Maksesüsteemidega seoses ei või kehtestada ühtegi järgmist nõuet:

- a) teistes maksesüsteemides osalemise keeld;
- b) eeskiri, millega diskrimineeritakse tegevusloa saanud makseteenuse pakkujaid seoses osaliste õiguste ja kohustustega;
- c) mis tahes piirangud institutsioonilise seisundi alusel.

Juurdepääs maksesüsteemidele

1. Liikmesriigid tagavad, et **maksevahendaja juurdepääs maksesüsteemidele ei ole:**
  - a) piiratud diskrimineerimise tõttu; tingimuseks on maksesüsteemi finants- ja tegevuskindlus; ja
  - b) **piiratud** institutsioonilise seisundi alusel

Selgitus — vaata arvamuse punkte 9.1 ja 9.4

Muudatus 24
Artikli 23 lõige 2

2. Lõikega 1 ei piirata nõudeid, mis on kehtestatud makse- ja väärtpapierarveldussüsteemides osalejate suhtes ühenduse õigusaktidega ning eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998 aasta direktiiviga 98/26/EÜ (*).

2. Lõiget 1 ei kohaldata direktiivi 98/26/EÜ alusel määratud süsteemide suhtes ja see ei piira EKP ja EKPS asutamislepingu artikli 105 lõikes 2 ja EKPS põhikirja artiklis 22 sätestatud pädevust seoses juurdepääsuga maksesüsteemidele ja nende toimimisega.

Selgitus — vaata arvamuse punkte 9.2. ja 9.3

Muudatus 25
Artikkel 41

Liikmesriigid tagavad, et maksetehingut loetakse autoriseerituks ainult siis, kui maksja on nõus makseteenuse pakkujale adresseeritud vastava maksejuhisega.

Nõusolek seisneb makseteenuse pakkujale selge loa andmises sooritada maksetehing või järjestikused maksetehingud.

Kui selline nõusolek puudub, loetakse maksetehing autori- seerimata maksetehinguks.

Maksja võib maksetehingu autoriseerida enne või pärast maksetehingu sooritamist.

Liikmesriigid tagavad, et maksetehingut loetakse autoriseerituks ainult maksja nõusolekul makseteenuse pakkujale antud vastava maksejuhise korral.

Nõusolek seisneb makseteenuse pakkujale selge loa andmises teostada **konkreetne** maksetehing või **konkreetsed** järjestikused maksetehingud.

Nõusoleku võib tühistada kooskõlas makseteenuse pakkuja ja maksja vahel kokkulepitud tingimustega, kuid mitte hiljem kui maksekorraldusega nõustumuse hetkel või hetkel, mil maksekorraldus muutub tagasivõtmatuks artik- lile 54 ja 56 kohaselt.

Kui selline nõusolek puudub **või on see nõuetekohaselt tühistatud**, loetakse maksetehing autori- seerimata maksetehinguks.

Maksja võib maksetehingu autoriseerida enne või pärast maksetehingu teostamist.

Selgitus — vaata arvamuse punkte 13.7 ja 13.10

Muudatus 26
Artikli 53 lõige 1

1. Liikmesriigid tagavad, et maksja esitab tagasimakse- taotluse hiljemalt *nelja* nädala jooksul pärast seda, kui makse- teenuse pakkuja on talle kõnealuselt maksetehingust teatanud. [...]

1. Liikmesriigid tagavad, et maksja esitab tagasimakse- taotluse hiljemalt **kuue** nädala jooksul **alates vahendite debiteerimise kuupäevast**. [...]

Selgitus — vaata arvamuse punkti 13.9

Muudatus 27
Artikli 54 lõige 2

2. Elektrooniliselt algatatud maksetehingute korral teatab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale, et juhis on täitmiseks aktseptitud. Ta teeb seda põhjendamatu viivitusega ning igal juhul enne järgmise tööpäeva lõppu pärast aktseptimist lõike 1 alusel.

2. Elektrooniliselt algatatud maksetehingute korral teatab makseteenuse pakkuja makseteenuse kasutajale, et juhisele on antud täitmise nõustumus. Ta teeb seda põhjen- damatu viivitusega **pärast maksekorralduse saamist** ning igal juhul enne järgmise tööpäeva lõppu pärast nõustumust lõike 1 alusel

Selgitus — vaata arvamuse punkti 13.11

(*) EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

Muudatus 28

Artikli 65 lõike 1 esimene lõik

1. Liikmesriigid tagavad, et makse saaja makseteenuse pakkuja tagab makse saajale raha olemasolu *alates raha krediteerimisest makse saaja maksekontole*.

1. Liikmesriigid tagavad, et makse saajale makseteenuse pakkuja annab vahendid makse saaja käsutusse **viivitamata pärast nende laekumist**.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 13.12

Muudatus 29

Artikli 66 lõige 1

[...] Kui kordumatuks tunnuseks määrati IBAN, on see üliluslik makse saaja nime suhtes, *kui nimi esitatakse lisaks*. Makseteenuse pakkuja peaks siiski võimaluse korral kontrollima IBANi ja nime vastavust.

[...] Kui kordumatuks tunnuseks **on määratud** IBAN, on see üliluslik **mis tahes muu kordumatu tunnuse suhtes, sealhulgas** makse saaja nime suhtes, kui **vastav tunnus** esitatakse lisaks **IBANile**. Makseteenuse pakkuja peaks siiski võimaluse korral kontrollima **kordumatute tunnuste** vastavust.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 13.13

Muudatus 30

Artikli 77 lõige 1

Komisjoni abistab maksete komitee, edaspidi "komitee", mis koosneb liikmesriikide esindajatest ja mille eesistujaks on komisjoni esindaja.

Komisjoni abistab maksete komitee, edaspidi "komitee", mis koosneb liikmesriikide esindajatest ja **EKP vaatelejatest ning** mille eesistujaks on komisjoni esindaja.

Selgitus — vaata arvamuse punkti 10

Muudatus 31

Lisa

LISA

MAKSETEENUSED ARTIKLI 2 LÕIKE 1 ALUSEL

- (1) Sularaha sissemakse maksekontole, mis on avatud kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures, ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
- (2) Sularaha väljavõtmine maksekontolt, mis on avatud kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures, ning kõik maksekonto toimimiseks vajalikud toimingud.
- (3) Maksetehingu sooritamine, sealhulgas raha ülekandmine, kui raha hoitakse maksekontol kasutaja makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures:
  - otsearvelduse sooritamine, sealhulgas üksik otsearveldus;
  - maksetehingu sooritamine maksekaardi või muu samasuguse seadme abil;
  - krediidikorralduse sooritamine, sealhulgas püsikorraldus.

LISA

MAKSETEENUSED ARTIKLI 4 ALUSEL

1. Krediidiasutused direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõike 1 tähenduses, sealhulgas direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punktis a määratletud elektronrahaasutused, võivad osutada järgmisi makseteenuseid:
  - i) sularaha hoiused arvelduskontol, mis on avatud kasutajale makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures, ning muu arvelduskonto haldamisega seotud tegevus.
  - ii) Sularaha väljavõtmine arvelduskontolt, mis on avatud kasutajale makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures, ning muu arvelduskonto haldamisega seotud tegevus.
  - iii) Maksetehingu teostamine, sealhulgas raha ülekandmine, kui raha hoitakse arvelduskontol kasutajale makseteenuse pakkuja või muu makseteenuse pakkuja juures:
    - otsearvelduste teostamine, sealhulgas üksik otsearveldus;

- (4) Maksetehingu sooritamine, kui raha on makseteenuse kasutajale antud krediidiiniina kooskõlas *Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga, millega muudetakse direktiivi 87/102/EMÜ liikmesriikide tarbijakrediiti käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, ja teiste kohaldatavate ühenduse õigusaktidega*:
- otsearvelduse sooritamine, sealhulgas üksik otsearveldus;
  - maksetehingu sooritamine maksekaardi või muu samasuguse seadme abil;
  - kredithalduse sooritamine, sealhulgas püsikorraldus.
- (5) Maksekaardi väljastamine, millega makseteenuse kasutaja saab raha üle kanda.
- (6) Maksetehingu sooritamine, sealhulgas raha ülekandmine, kui makseteenuse pakkuja väljastab e-raha direktiivi 2000/46/EÜ tähenduses.
- (7) Raha ülekandeteenused, mille puhul makseteenuse pakkuja võtab makseteenuse kasutajalt vastu sularaha, elektroonsel kujul edastatavat raha või e-raha ühel eesmärgil teha maksetehing ja kanda raha üle makse saajale.
- (8) Maksetehingu sooritamine sellise sidevahendi nagu mobiiltelefoni või muu digitaalse või IT-seadme abil, mille puhul telekommunikatsiooni- või IT-süsteemi või -võrku opereeriv teenuse pakkuja võimaldab maksta kauba või teenuse eest, mis ei ole digitaalne kaup ega elektrooniline sideteenus ning mida ei osutata kõnealuse seadme abil.
- (9) Maksetehingu sooritamine sellise sidevahendi nagu mobiiltelefoni või muu digitaalse või IT-seadme abil, mille puhul telekommunikatsiooni- või IT-süsteemi või -võrku opereeriv teenuse pakkuja lihtsalt korraldab kõnealuse seadme abil raha ülekandmise digitaalse kauba või pakutava elektroonilise sideteenuse eest, sekkumata muul moel pakutavas teenusesse.
- maksetehingute teostamine maksekaardi või muu samasuguse seadme abil;
  - kredithalduste teostamine, sealhulgas püsikorraldused.
- iv) Maksetehingu teostamine, sealhulgas raha ülekandmine, kui makseteenuse pakkuja emiteerib e-raha, mis on määratletud direktiivi 2000/46/EÜ **artikli 1 lõike 3 punktis b**.
2. Krediidiasutused direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõike 1 tähenduses, v.a direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punktis a määratletud elektronrahaasutused, võivad osutada järgmisi makseteenuseid:
- i) maksetehingu teostamine, kui raha on makseteenuse kasutajale antud krediidiiniina kooskõlas nõukogu **22. detsembri 1986** direktiiviga 87/102/EMÜ liikmesriikide tarbijakrediiti käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ^(FN), ja teiste kohaldatavate ühenduse õigusaktidega:
- otsearvelduste teostamine, sealhulgas üksik otsearveldus;
  - maksetehingute teostamine maksekaardi või muu samasuguse seadme abil;
  - kredithalduste teostamine, sealhulgas püsikorraldused.
3. Krediidiasutused direktiivi 2000/12/EÜ artikli 1 lõike 1 tähenduses, sealhulgas direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõike 3 punktis a määratletud elektronrahaasutused, ja maksevahendajad võivad osutada järgmisi makseteenuseid:
- i) maksekaartide väljastamine, millega makseteenuse kasutaja saab raha üle kanda; **kaardivaldaja konto peab olema krediidiasutuses**.
- ii) Raha ülekandeteenused, mille puhul makseteenuse pakkuja võtab makseteenuse kasutajalt vastu **pangatahti ja münte**, virtuaalset raha või e-raha ainsal eesmärgil teha maksetehing ja kanda raha üle makse saajale.

Selgitus — vaata arvamuse punkte 6.2. ja 11.3

^(FN) EÜT L 42, 12.2.1987, lk 87. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/7/EÜ (EÜT L 101, 1.4.1998, lk 17).